

FOTEL-LÉT

Egy bizonyos koron túl a férfi,
ha beleül a fotelbe, örökre ott marad.
Nem javít meg semmit, nem fúr-farag,
nem főz évenként egyszer, dicsekedve.
Játékokat rak a fotel mellé, focistákat,
sportriportereket, politikusokat szidalmaz,
egzotikus sorozatok hősnőiről álmodozik,
közben próbálja az életben közlekedés
szabályairól felvilágosítani a környezetét,
de egyre kevésbé figyelnek rá, már sötétben
is mesterien kikerülnek, holtvágányra kerül
egy forgalmas rendező pályaudvaron.
Amikor eltűnik, felszívódik a fotelben,
némi időbe telik, amíg felfedezik a hiányát.

VÉGE

Átkopog cellája falán, megtudni,
a szomszédosat lakja-e bárki,
a visszakopogás egyaránt
nyugtalanító és megnyugtató.
Börtönőr nincs, fel sem tűnik hiánya.
Egymást figyelik, mikor robban a másik,
tép fel nyitott ajtót, siet a kijáratig, örökre
maga mögött hagyva a kétszemélyes börtönt
a fülelő falakkal, a kopogó szellemekkel.